

Ấu Cũng Là Duyên Nghiệp

Bài của Sương Lam

Bạn cũng như tôi đôi khi có những phút giây sung sướng và những phút giây đau khổ trong cuộc đời. Tôi không biết Bạn sẽ có những cảm nghĩ như thế nào, nhưng với tôi, trong những phút giây đau khổ nhất của cuộc đời, tôi thường tự nhủ rằng: “Ấu cũng là duyên nghiệp”, và cũng nhờ thế mà tôi mới có thể sống vui sống khỏe đến ngày nay.

Bạn là một chàng trai trẻ tuổi đẹp trai, con nhà giàu học giỏi, có job thơm nhà đẹp, nhưng... Bạn vẫn chưa tìm được một người vợ đúng theo tiêu chuẩn của Bạn để nâng khăn sửa túi... tiền cho Bạn sau bao năm tìm vợ hiền. Chắc hẳn sẽ có một giây phút nào đó Bạn đã phải chép miệng than rằng: “*Mình chưa gặp được duyên nợ! Thôi thì cứ tiếp tục tìm cái nửa xương sườn của mình trên đất Mỹ và biết đâu cái nửa xương sườn đó vẫn còn ở tại Việt nam nên ta cần về Việt nam tìm lại nó?!*”

Bạn là một cô gái xinh đẹp mỹ miều, nếu đi thi hoa hậu áo dài thì thế nào cũng được lọt vào vòng chung kết, thế mà Bạn vẫn chưa tìm được một “đấng quân vương” để cho Bạn trao thân gửi phận. Rồi tuổi xuân qua mau, ngày qua tháng lại, Bạn vẫn chưa tìm được “chàng hoàng tử bạch mã” ấy. Chắc chắn sẽ có những buổi chiều khi ngắm mây hồng gió nhẹ, Bạn sẽ phải than thở rằng: “*Trời xanh quen thói má hồng đánh ghen, cho nên ta vẫn chưa tìm được một đấng chồng... hiền. Chắc là duyên nợ chưa tới?!*”

Bạn là các đấng cha mẹ đã cực khổ nuôi con ở quê nhà Việt nam, rồi lại phải liêu mạng đem con đi tìm tự do ở nơi xa xứ lạ. Sang đất người Bạn đã phải dẹp bỏ hết mọi tự ái, bỏ lại sau lưng bao nhiêu oai phong danh vọng ngày xưa để đi làm ... “cu li” nơi xứ người để cho các con của Bạn có được một sự giáo dục tốt hơn là còn ở lại quê mình. Các con của Bạn lớn lên ở xứ người, được giáo dục trong tinh thần tự do và tự lập, theo chủ nghĩa tôn trọng đời sống vật chất cá nhân hơn là tình cảm gia đình gắn bó, công thành danh toại, nhưng ít nhiều gì cũng không còn là những người con sống theo khuôn mẫu đạo đức Á Đông mà

Bạn đã sống, nên trong cách đối xử, trong lời ăn tiếng nói, ít nhiều gì cũng đã làm Bạn đau lòng. Tôi chắc chắn thế nào Bạn cũng sẽ có lúc phải tâm sự với các bạn đồng cảnh ngộ rằng: “*Ấu cũng là duyên nghiệp, mình phải đành chấp nhận mà thôi.*”

Mùa Thu

có buồn không nhỉ ?

Mùa Thu đến với lá vàng đầy ngõ
Vội sương lam mờ đỉnh núi xa xa
Vội mưa buồn như nước mắt nhạt nhòa
Vội kỷ niệm của ngày xưa thân ái!

Bạn đã sống vui buồn thời con gái
Thuở học trò áo trắng tuổi thơ sinh
Ôi mộng mơ! Ôi tuyệt đẹp! Diễm tình!
Yêu sách vở, yêu chàng trai oai dũng

Bài thơ nhỏ, lời tỏ tình đại vụng
Dấu vào trang sách nhỏ lên trao nhau
Gặp mặt nhau, nhưng nào dám hỏi chào
Nhưng len lén nhìn nhau cười nhè nhẹ!

Trao vội vã thư tình, người nói khẽ:
“Em đẹp như nàng công chúa ngày xưa
Nhớ em nhiều, bao thương mến cho vừa
Anh yêu lắm em môi hồng má đỏ!”

Rồi pháo cưới reo vui ngoài đầu ngõ
Nhưng cô dâu không phải bé ngày xưa!
Chuyện đổi thay làm sao biết mà ngừa
Tình dấu đẹp, không duyên đành dang dở!

Như chiếc lá mùa Thu khi trở gió
Phải lìa cành rơi nhẹ xuống vườn thôi
Chuyện tình yêu không duyên nợ kết đôi
Thì đôi ngã đôi ta là thế đó!

Hôm nay ngắm lá rơi ngoài sân nhỏ
Nhớ ngày xưa, nhìn lá rụng vô tư
Bây giờ đây nhìn lá rụng từ từ
Ngán ngơ hỏi: Mùa Thu buồn không nhỉ?

Sương Lam

(Trích trong Tuyển Tập Thơ “Hoa Nắng”
do www.phunuviet.org phát hành tháng 8-07)

Còn bao nhiêu chuyện đau khổ khác nữa trong cuộc đời như bị tình phụ, bạn bè lường gạt, thân phận tù đầy, gia đình sinh ly tử biệt v.v... trong đời sống nhân thế này đã làm Bạn phải tan nát cõi lòng, khổ đau tuyệt vọng. Những khi gặp những chuyện không vừa ý đau khổ như trên, người ta thường có khuynh hướng tự an ủi mình rằng: “*Tất cả là do số mệnh an bài. Ấu cũng là duyên nghiệp!*”

Cuộc đời là một dòng sông chảy mãi không ngừng và không bao giờ chúng ta tắm trong cùng một dòng sông ngày cũ vì có những sự thay đổi, đổi thay trong từng sát na. Bởi thế chúng ta đã được sung sướng hay chịu đau khổ với những sự thay đổi đó. Nhưng cuộc vui thì lại qua mau mà nỗi đau buồn lúc nào cũng mãi vẫn vương!! Những bài thơ, bài văn buồn thường được người ta nhớ nhiều hơn là những bài thơ, bài văn vui. Ngày xưa khi còn là cô nữ sinh trường áo tím Gia Long, người viết đã từng say mê sưu tầm và cặm cụi chép lại những vần thơ sâu muộn của những cuộc tình dang dở như *Hai Sắc Hoa Ti Gôn* của TTKh, và ngày nay cũng thế, người viết vẫn còn thấy rung động khi đọc những vần thơ lãng mạn trữ tình và người viết cũng đã từng thả hồn viết lên những bài thơ tình cảm ướt át, diễm tình.

Bạn cũng như tôi, chắc hẳn đã tạo nhiều phúc duyên nghiệp tội từ nhiều đời nhiều kiếp trước cho nên chúng ta đã phải đau khổ triền miên trong cõi trần này với những phúc duyên nghiệp tội đó!! Thi hào Nguyễn Du đã chẳng phải thốt lên:

*Đã mang lấy nghiệp vào thân
Cũng đừng trách lẫn trời gần trời xa
Thiện căn ở tại lòng ta
Chữ Tâm kia mới bằng ba chữ Tài!*

Thôi thì chúng ta cũng nên bắt chước người xưa chấp nhận những nghiệp duyên mà chúng ta đã tạo như Cụ Nguyễn Du đã viết:

*Ngẫm hay muôn sự tại trời
Trời kia đã bắt làm người có thân*

*Bất phong trần, phải phong trần
Cho thanh cao, mới được phần thanh cao!*

Chúng ta phải cố gắng khắc phục những nỗi đau buồn, tìm những việc làm có ý nghĩa để làm lợi ích cho mình, cho người, vẫn tốt hơn là ngồi đổ thừa cho số mệnh. Chính thái độ tích cực và thiện chí vươn lên để tìm những niềm vui mới, những hy vọng mới sẽ làm cho con người của Bạn và tôi sống tốt đẹp hơn. Người viết cũng thường tự nhủ rằng:

*Cõi đời sắc tướng như bào ảnh
Chỉ có Tình Thương đẹp cõi trần (SL)*

Hoặc là:

*Ta sẽ xóa những nghiệp oan chương trước
Tạo lại bằng Hỷ Xả với Từ Bi
Đem nụ cười thân ái trải đường đi
Ừ! Có thể! Đời mới còn nghĩa sống!”*
(trích trong “Sắc Không Nhân Thế” của SL)

Xin chúc mọi người những giây phút an lạc tinh thần trong đời sống đã quá nhiều đau khổ trong cõi trần này. Xin hãy cùng nhau cầu nguyện cho mọi người làm được nhiều điều lành, tránh được nhiều điều dữ, đem tin yêu và hy vọng đến cho người, cho mình. Có cảm tức có ứng và Trời cao không bao giờ phụ kẻ có lòng đâu các bạn ạ! Người xưa đã dạy: “*Hoàng thiên bất phụ hảo tâm nhân*” là đây! Bạn hãy tin tưởng như thế nhé!

Xin mượn những vần thơ sau đây để làm kết luận cho những chuyện bình thường trong đời sống của bạn và của tôi hôm nay:

*Hãy nhớ rằng ta là cát bụi
Sắc Không, Không Sắc vẫn hoàn ...Không
Đi vắng qua rồi, mai chưa đến
Thì xin hiện tại, sống an vui! (SL)*

Sương Lam

(Trích trong Tuyển Tập Văn
“Những Chuyện Bình Thường” của SL)

Lỗi chính tả

Cô giáo ngữ văn nói với một học sinh:
- Ngày mai cô muốn mời ông em tới gặp.
- Thưa cô, sao không mời bố em ạ?
- Vì cô muốn ông ấy biết là con trai ông ấy đã phạm bao nhiêu lỗi chính tả khi làm bài giúp cho cháu nội ông ấy.